

Yazın sonuydu. Nihayet babama, -her zamanki gibi Kaliforniya'ya dönmek yerine- okul yılı boyunca onunla ve büyükannemle kalıp kalamayacağımı sorma cesareti bulduğumda circir böcekleri hâlâ vızırdıyordu. Babam, "Annen seni özler Trisha ama onunla konuşacağım," dedi.

Orada kalmak için bir sebebim vardı. Hem de çok iyi bir sebep.

Bayan Peterson'a ve harika kabileme ithaf ediyorum.

Bandrol uygulamasına ilişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5. maddesinin 2. fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2023
Yeni Baskı - Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2025

HURDALIK HARİKALARI

PATRICIA POLACCO

Özgün adı: The Junkyard Wonders

ISBN: 978-605-188-671-8

© Babushka Inc., 2010.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, Penguin Random House LLC kuruluşu olan Penguin Young Readers Group'un markası Philomel'den, Akçalı Copyright Agency aracılığıyla alınmıştır ve Beyaz Balina Yayınları'na aittir. Tüm hakları saklıdır.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Yayına hazırlayan: Filiz Çiçek

Grafik tasarım ve uygulama: Ayşe Çalışkan Günay

Baskı: Anıt Ofset Matbaacılık ve Ambalaj San. Tic. Ltd. Şti.

Cilt: Deniz Matbaacılık

Matbaa Sertifika No: 77699

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Yayınevi Sertifika No: 49238

Hurdalık Harikaları

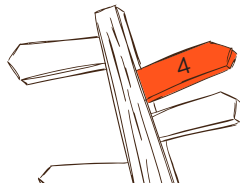
Patricia Polacco

Okulun ilk gününde, büyükannemin sokağındaki bütün çocuklarla birlikte okula yürürken kalbim âdetâ şarkı söylüyordu. Annem ve babam, sadece bir yıllığına Michigan'da kalmama karar vermişlerdi. Kaliforniya'daki eski okulumda bütün çocuklar, okuma yazmayı daha yeni öğrendiğimi biliyorlardı. Yani eskiden okuyamadığımı... Herkes, sürekli özel derslere girmem gerektiğini de biliyordu. Burada kimse bilmeyecekti. Kimse benimle dalga geçmeyecekti ve şimdiden yeni bir arkadaşım olmuştu: Kay.

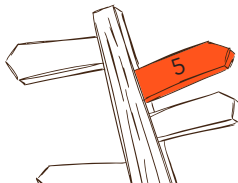
Ancak okulun ön merdivenlerine vardığımda bütün mahalle çocukları koşa koşa sınıflarına gittiler ve ben, Kay'ı görüp el salladığım hâlde o bana el sallamadı. Nereye gideceğimi bilemeden öylece orada dikildim.

İki kıza sınıf kartımı gösterdiğimde yüzlerinde garip bir ifade belirdi.

“Bayan Peterson’ın sınıfındasın,” dediler.
“Üst katta, 206 numaralı sınıf.”

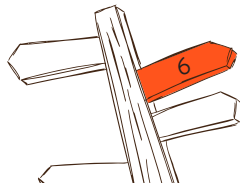

206 numaralı sınıfı bulmuştum. İçeri girince uzun boylu bir çocuk, “Hey! Adım Thom. T... O... M diye değil, T... H... O... M diye yazılıyor. Buraya, yanıma otur,” diye seslendi. Gözlerini olduğundan daha büyük gösteren, koyu renk çerçeveli gözlüğü vardı. Oturup etrafıma baktım. Herkes bir şekilde çok farklı görünüyordu. Tam olarak ne olduğunu anlayamıyordum.

Birdenbire herkes dikkat kesildi. Öğretmenimiz kapıda duruyordu.

Kısa boylu, kilolu bir kadın olan öğretmen biraz korkutucu ve kaba görünüyordu. Ama gözleri... Gözlerinden iyi bir insan olduğu anlaşıyordu. Bundan emindim.

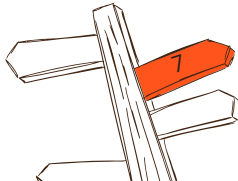
Sınıfın önündeki kürsüye doğru yürüdü ve devasa bir sözlüğü sertçe kürsüye koydu. Sonra gözlüğünü düzelterip, “Merhaba!” ya da

“Nasılsınız?” bile demeden son derece ciddi bir ses tonuyla okudu.

“Dâhiliğin tanımı,” diyerek başladı.

“Dâhilik ne öğrenilir ne de sonradan edinilir.

O, tecrübe etmeden bilmektir.

Başarısızlık korkusu olmadan risk almaktır.

Dokunmadan algılamaktır.

Araştırmadan anlamaktır.

Kanıt olmadan kesinliktir.

Pratik olmadan kabiliyettir.

Kısıtlamalar olmadan icattır.

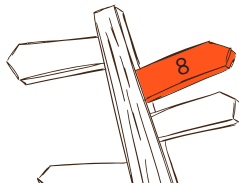
Sınırlar olmadan hayal gücüdür.

Kısıtlamalar olmadan yaratıcılıktır.

O... Olağanüstü zekâdır!”

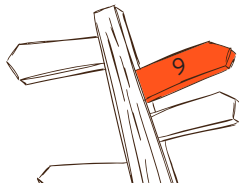
Sonra derin bir nefes aldı ve sözlüğü o kadar sert kapattı ki gök gürültüsü gibi bir ses çıktı.

“Hurdalığa hoş geldiniz! Ben Bayan Peterson, sizin öğretmeninizim.” Sınıfta dolaşıp her birimize bakmaya başladı. “Hepinizin

bu tanımı yazmasını istiyorum. Aynanıza yapıştırın. Her gün ona bakın. Ezberleyin onu. Çünkü bu tanım, her birinizi anlatıyor.” O gün teneffüs saatinde Thom’a sabırsızlıkla, “Bizim sınıfa neden ‘hurdalık’ diyorlar?” diye sordum.

“Çünkü biz... Farketmedin mi? Hepimiz farklıyız. Bilirsin işte! Tuhafız. Hurdalıktaki şeyler gibi.” Oyun alanına doğru döndü. “Şuradaki aşırı uzun boylu çocuğu görüyor musun? O, Jody. Çok hızlı büyümesine yol açan bir hastalığı var. Benim korumamdır; o etraftayken kimse bana sataşamaz,” dedi ve gülümsedi. “Şuradaki çocuk var ya, o da Gibbie. Onun ise Tourette Sendromu var. Oradaki Stuart. Diyabeti var. Ben mi? Ben de görmeyle ilgili sorunlar yaşıyorum. Bana “Hanım evladı” diyorlar çünkü baleyi çok seviyorum. Bale benim hayatım,” dedi.

“Ben de bale dersleri alıyorum, yani Kaliforniya’dayken alıyordum.”

“Seninle çok iyi anlaşacağımızı biliyordum,” dedi Thom.

O anda Thom ile çok iyi arkadaş olacağımızı

